

Sygn. akt VII U 1657/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: protokolant Magdalena Wójcicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 września 2018 r. w Warszawie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 27 października 2017 r. znak:(...)

- oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1657/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z dnia 27 października 2017 r., znak: (...), działając na podstawie przepisu art. 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270) przyznał ubezpieczonemu J. K. prawo do świadczenia emerytalnego od dnia 1 sierpnia 2017 r., tj. od miesiąca, w którym został złożony wniosek. Organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych od 1999 r. do 2008 r. oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 247,58%. Podstawa wymiaru obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 247,58% przez kwotę bazową 3.536,87 zł, co dało kwotę w wysokości 8.756,58 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 16 lat, 7 miesięcy i 12 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 10 miesięcy i 1 dzień okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury została obliczona w następujący sposób: $24\% \times 3.536,87 \text{ zł} = 848,85 \text{ zł}$, $(199 \times 1,3\%) / 12 \times 8.756,58 \text{ zł} = 1.887,92 \text{ zł}$, $(46 \times 0,7\%) / 12 \times 8.756,58 \text{ zł} = 234,68 \text{ zł}$, co dało razem kwotę w wysokości 2.971,45 zł. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował ubezpieczonego J. K. o tym, że zawiesza wypłatę świadczenia z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia, w związku z pobieraniem przez ubezpieczonego emerytury policyjnej przyznanej przez Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.. Stwierdził także, że ubezpieczony nie spełnia warunków do przyznania prawa do świadczenia emerytalnego zgodnie z art. 55 powołanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż

nie spełnia warunków do pobierania emerytury na podstawie przepisu art. 27 powołanej ustawy (decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 27 października 2017 r., znak:(...), k. 59-60 a.r.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 29 listopada 2017 r. ubezpieczony **J. K.** wnosząc o jej zmianę i obliczenie świadczenia emerytalnego z uwzględnieniem okresu jego zatrudnienia w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. od dnia 1 października 1970 r. do dnia 31 lipca 1990 r. Uzasadniając swe stanowisko odwołujący J. K. wskazał, że analiza długości poszczególnych okresów składkowych, uwzględnionych przez organ rentowy przy wyliczeniu emerytury pozwala domniemywać, że pominięty został wcześniejszy okres jego zatrudnienia w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Urzędzie Ochrony Państwa. Zazaczył, że sytuacja taka mogła wynikać z treści przepisu art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym przy ustalaniu prawa do emerytury oraz obliczenia jej wysokości nie uwzględnia się okresów zatrudnienia wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy, jeżeli na ich podstawie ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w innych przepisach, w tym przypadku w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej oraz ich rodzin. Zdaniem ubezpieczonego, okres jego zatrudnienia w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych nie mieści się w okresach zatrudnienia wymienionych w art. 5 ust. 2a ustawy emerytalnej, których nie uwzględnia się przy obliczaniu emerytury. Wynika to z faktu, że praca w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych nie została wymieniona w art. 6 ust. 1 pkt 6 tej ustawy. Ubezpieczony podkreślił także, że okres jego pracy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Urzędzie Ochrony Państwa od dnia 1 października 1970 r. do dnia 31 lipca 1990 r., tj. w wymiarze 19 lat i 10 miesięcy nie ma wpływu na wysokość świadczenia wyliczonego przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSW, gdyż zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz ich rodzin, nie jest on uwzględniany. Dodatkowo w piśmie procesowym z dnia 22 marca 2018 r. ubezpieczony zwrócił się o zaliczenie do jego ogólnego stażu ubezpieczeniowego okresu nauki w szkole wyższej od dnia 1 października 1966 r. do dnia 23 czerwca 1970 r. zgodnie z treścią zaświadczenia, wystawionego przez (...) o stanie odbytych studiów wyższych. W tym względzie ubezpieczony wskazał, że okres ten, jako okres służby wojskowej został rzekomo zaliczony do ustalenia prawa i wysokości emerytury policyjnej. Ubezpieczony wskazał jednak, że okres ten nie tylko nie miał wpływu na jego prawo do emerytury policyjnej, ale przede wszystkim jego pominięcie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest niezgodne ze stanem faktycznym, albowiem w tym okresie pobierał naukę na Uniwersytecie (...) (odwołanie z dnia 29 listopada 2017 r. k. 2-4, pismo procesowe z dnia 22 marca 2018 r. k. 21-22 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 grudnia 2017 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy podniósł, że okres służby wojskowej, służby w Milicji, został uwzględniony przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA, jako wysługa do emerytury policyjnej (milicyjnej), co wyklucza jego ponowne zaliczenie przy ustalaniu prawa do emerytury z powszechnego systemu emerytalnego. W tym zakresie organ rentowy powołał się na treść art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zgodnie, z którym przy ustalaniu prawa do emerytury oraz obliczenia jej wysokości nie uwzględnia się okresów zatrudnienia wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy, jeżeli na ich podstawie ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w innych przepisach, w tym przypadku w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2 ww. ustawy (odpowiedź na odwołanie z dnia 13 grudnia 2017 r. k. 14 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. K., urodzony w dniu (...), posiada wykształcenie wyższe magisterskie. W okresie od dnia 1 października 1966 r. do dnia 23 czerwca 1970 r. odbywał studia wyższe na Wydziale Prawa i Administracji (...). W trakcie odbywania powyższych studiów, tj. w dniu 1 sierpnia 1967 r. ubezpieczony został wcielony do przeszkolenia wojskowego studentów Jednostki Wojskowej (...), r-zem nr: 117/67. W dniu 31 sierpnia 1967 r. J. K. został zwolniony z przeszkolenia wojskowego r-zem nr: 203/67. Ponadto w okresie od dnia 1 lipca 1970 r. do dnia 30

lipca 1970 r. ubezpieczony odbył wojskowe szkolenie studentów w Jednostce Wojskowej (...), z którego ostatecznie został zwolniony w dniu 27 lipca 1970 r. (zaświadczenie o stanie odbytych studiów wyższych na Wydziale Prawa i Administracji (...) z dnia 25 stycznia 2017 r. k. 13, książeczka wojskowa k. 15-17, zaświadczenie z dnia 10 września 2012 r. k. 54 i z dnia 10 września 2012 r. k. 55 a.r.).

W okresie od dnia 1 października 1970 r. do dnia 31 lipca 1990 r. J. K. był zatrudniony w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji w W., jako funkcjonariusz MSW. Następnie w okresie od dnia 1 sierpnia 1990 r. do dnia 10 stycznia 1998 r. wykonywał pracę na rzecz Urzędu Ochrony Państwa, jako funkcjonariusz (...). Decyzją z dnia 1 lutego 1999 r. na podstawie przepisów art. 5, 12-18 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej oraz ich rodzin, przyznano ubezpieczonemu emeryturę policyjną. Do wysługi emerytalnej zostały zaliczone następujące okresy: od dnia 1 października 1970 r. do dnia 31 lipca 1990 r. (służba w Policji), od dnia 1 sierpnia 1990 r. do dnia 10 stycznia 1998 r. (służba (...)), od dnia 1 października 1966 r. do dnia 31 lipca 1967 r. (studia wyższe), od dnia 1 września 1967 r. do dnia 30 czerwca 1970 r. (studia wyższe), od dnia 31 lipca 1970 r. do dnia 30 września 1970 r. (studia wyższe), od dnia 1 sierpnia 1967 r. do dnia 31 sierpnia 1967 r. (wcielenie do przeszkolenia wojskowego studentów do Jednostki Wojskowej 2122 r-zem nr: 117/67) oraz od dnia 1 lipca 1970 r. do dnia 30 lipca 1970 r. (odbycie wojskowego szkolenia studentów w Jednostce Wojskowej (...)). Od dnia 1 października 2017 r. wysokość emerytury policyjnej wyniosła 1.716,81 zł (świadcstwo służby z dnia 8 kwietnia 1998 r. k. 21, zaświadczenie z dnia 15 września 2017 r. k. 52 a.r., decyzja z dnia 3 sierpnia 2017 r. k. 31-32 a.s.).

W dniu 17 sierpnia 2017 r. ubezpieczony J. K. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę wraz z informacją dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych, gdzie wskazał, że w okresie od dnia 20 maja 1998 r. do dnia 31 lipca 2000 r. był zatrudniony w Agencji Handlowej (...) na stanowisku Prezesa w pełnym wymiarze czasu pracy. Następnie w okresie od dnia 1 marca 2001 r. do dnia 31 stycznia 2008 r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) S.A. z siedzibą w W., która to Spółka została następnie przekształcona w Spółkę (...) S.A. z siedzibą w W.. Z kolei w okresach od dnia 1 maja 2008 r. do dnia 7 grudnia 2010 r. oraz od dnia 15 marca 2011 r. do dnia 15 września 2011 r. ubezpieczony wykonywał prace zleczone na rzecz Kancelarii Sejmu w W. (wniosek z dnia 17 sierpnia 2017 r. wraz z załącznikami k. 1-12, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 25-26, k. 33-34, zaświadczenie k. 38, zaświadczenie z dnia 23 czerwca 2017 r. k. 45-46 a.r.).

Decyzją z dnia 27 października 2017 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał ubezpieczonemu J. K. emeryturę od dnia 1 sierpnia 2017 r., ustalił jej wysokość na kwotę 2.971,45 zł i zawiesił wypłatę świadczenia emerytalnego z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia. Następnie pismem z dnia 8 listopada 2017 r. organ rentowy zwrócił się do Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA w W. z prośbą o wstrzymanie emerytury policyjnej oraz podanie kwot brutto wraz z dodatkami z tytułu wypłaconej emerytury za okres od dnia 1 października 2017 r. do dnia wstrzymania wypłaty świadczenia. W odpowiedzi na powyższe pismo Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA w W. wskazał, że w okresie od dnia 1 października 2017 r. do dnia 30 listopada 2017 r. łączna kwota brutto policyjnej emerytury wyniosła 4.138,04 zł (decyzja z dnia 27 października 2017 r., znak: (...)) k. 59-60, pismo z dnia 8 listopada 2017 r. k. 64, pismo z dnia 15 listopada 2017 r. k. 68 a.r.).

Następnie decyzją z dnia 4 grudnia 2017 r. organ rentowy ponownie obliczył ubezpieczonemu wysokość emerytury i ustalił jej wysokość na kwotę 2.971,45 zł brutto i wypłacił ją za okres od dnia 1 października 2017 r. do dnia 30 listopada 2017 r., pomniejszając ją o rozliczenie dokonane przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA w W. z tytułu wypłaty emerytury policyjnej. Organ rentowy wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych od 1999 r. do 2008 r. oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 247,58%. Podstawa wymiaru obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 247,58% przez kwotę bazową 3.536,87 zł, co dało kwotę w wysokości 8.756,58 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 16 lat, 7 miesięcy i 12 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 10 miesięcy i 1 dzień okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury została obliczona w następujący sposób: $24\% \times 3.536,87 \text{ zł} = 848,85 \text{ zł}$, $(199 \times 1,3\%) / 12 \times 8.756,58 \text{ zł} = 1.887,92 \text{ zł}$, $(46 \times 0,7\%) / 12$

x 8.756,58 zł = 234,68 zł, co dało razem kwotę w wysokości 2.971,45 zł. Organ rentowy nie uwzględnił do stażu ubezpieczeniowego okresów zaliczonych do wysługi lat przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA do emerytury policyjnej (decyzja z dnia 27 października 2017 r., znak: (...), k. 59-60 a.r.).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego z dnia 27 października 2017r., znak: (...) ubezpieczony J. K. złożył odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 29 listopada 2017 r. k. 2-4 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy, jak również w aktach emerytalno- rentowych odwołującego. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie, w jakim Sąd Okręgowy oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 października 2017 r., znak: (...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

W niniejszym postępowaniu ocenie Sądu podlegała decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 października 2017 r., odmawiająca ubezpieczonemu J. K. przyznania prawa do ponownego ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego z uwzględnieniem okresów zaliczonych przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA w W. w decyzji z dnia 1 lutego 1999 r., przyznającej na jego rzecz prawo do emerytury policyjnej. W tym zakresie należy odnieść się do regulacji dotyczących osób posiadających jednocześnie status emerytów policyjnych, czyli osób, które mają, tak jak skarżący ustalone prawo do świadczenia emerytalnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r., poz. 132 z późn. zm.). W stosunku do takich osób ustawodawca przewidział bowiem możliwość uzyskania prawa do świadczenia na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270), jednakże z pewnymi ograniczeniami, o których będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 powołanej ustawy po zmianie dokonanej ustawą z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 8, poz. 38), a obowiązującej od dnia 1 marca 2009 r. świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługują ubezpieczonym w przypadku spełnienia warunków do nabycia prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnego i rentowych Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a także przysługują żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i służby Więziennej, jeżeli nie spełniają oni warunków do nabycia prawa lub utracili prawo do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób oraz członkom rodzin pozostałych po tych osobach. Jak widać z powyższego ustawodawca w ramach powszechnego systemu emerytalnego przewidział sytuację, w której były funkcjonariusz jednej ze wskazanych służb będzie mógł ubiegać się świadczenie w ramach ustawy o emeryturach i rentach z FUS, regulując jednocześnie różne stany faktyczne. Pierwszy z tych stanów obejmuje potencjalnie wszystkich funkcjonariuszy, a więc zarówno tych, którzy mają już ustalone prawo do świadczenia na bazie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, ewentualnie dokonują wyboru świadczenia wedle kryterium dla siebie najkorzystniejszego. Drugi zaś obejmuje swoim działaniem funkcjonariuszy, którzy z różnych przyczyn nie spełniają warunków do nabycia prawa do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu tych osób, ewentualnie utracili prawo do takiego świadczenia. O ile w drugim przypadku możliwość nabycia świadczenia z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych jest ograniczona jedynie do spełnienia warunków tam określonych,

bez ograniczenia doliczania tzw. okresów składkowych w rozumieniu art. 6 ustawy, o tyle w pierwszym przypadku w stosunku do funkcjonariuszy, którzy mają już ustalone prawo do świadczenia, ustawodawca przewidział wprawdzie możliwość uzyskania takiego świadczenia dla emeryta – byłego funkcjonariusza, jednakże poprzez art. 5 ustawy ograniczył okresy uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń i ich wysokości.

W myśl przepisu art. 5 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270) ubezpieczonemu przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się z zastrzeżeniem ust. 2-5 następujące okresy: składkowe, o których mowa w art. 6, nieskładkowe, o których mowa w art. 7. Z tym, że okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych (art. 5 ust. 2). Stosownie zaś do treści art. 5 ust. 2a ustawy okresów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i pkt 6 lit. a-e i g, nie uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości, jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2 czyli funkcjonariuszy Policji (Milicji Obywatelskiej). W sytuacji zatem, gdy funkcjonariusz Policji ma ustalone prawo do emerytury policyjnej (tak jak ubezpieczony) to okresów: czynnej służby wojskowej, okresów pełnionej służby w Policji (Milicji Obywatelskiej), w Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Służbie Wywiadu Wojskowego oraz Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (w organach bezpieczeństwa publicznego), w Straży Granicznej, w Służbie Więziennej, w Państwowej Straży Pożarnej, w Biurze Ochrony Rządu nie uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach FUS. Nie jest bowiem możliwe zsumowanie okresów ubezpieczenia w okresach pełnienia służby i równoległego podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Ta zasada ma na celu zapobieżenie konsumowania okresów składkowych na podstawie, których uprawniony funkcjonariusz nabył już prawo do świadczenia z odrębnego systemu emerytalnego.

Brzmienie wskazanych powyżej przepisów, w szczególności po zmianie art. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dniem 1 marca 2009 r. nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych, bo choć ustawodawca stworzył nieograniczone możliwości nabycia prawa do świadczenia dla byłego funkcjonariusza z powszechnego systemu emerytalnego, to jednocześnie, jako racjonalny ustawodawca utrzymał zasadę „zaliczania potencjalnych okresów składkowych” jedynie do jednego świadczenia. Inne rozwiązanie stawiałoby w podwójnie uprzywilejowanej sytuacji byłych funkcjonariuszy, którzy korzystają przecież z odrębnego systemu emerytalnego. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż bezspornym jest, że ubezpieczony J. K. pobiera emeryturę tzw. policyjną z MSWiA, która została mu przyznana przy uwzględnieniu okresu pełnienia przez niego służby w charakterze funkcjonariusza MSW oraz funkcjonariusza (...) w okresach od dnia 1 października 1970 r. do dnia 31 lipca 1990 r. oraz od dnia 1 sierpnia 1990 r. do dnia 10 stycznia 1998 r. W tym zakresie, żądaniem zgłoszonym przez ubezpieczonego w niniejszym procesie było natomiast uwzględnienie tego samego okresu, a mianowicie okresu od dnia 1 października 1970 r. do dnia 31 lipca 1990 r. także przy ustalaniu jego prawa do emerytury z ZUS. Żądanie to nie ma jednak uzasadnionych podstaw prawnych, albowiem jak już zostało wskazane ubezpieczony ma przyznane prawo do emerytury policyjnej, począwszy od dnia 1 lutego 1999 r. i do wysługi lat i wyliczenia wysokości tego świadczenia zostały mu zaliczone następujące okresy czasu: od dnia 1 października 1970 r. do dnia 31 lipca 1990 r. (służba w Policji), od dnia 1 sierpnia 1990 r. do dnia 10 stycznia 1998 r. (służba (...)), od dnia 1 października 1966 r. do dnia 31 lipca 1967 r. (studia wyższe), od dnia 1 września 1967 r. do dnia 30 czerwca 1970 r. (studia wyższe), od dnia 31 lipca 1970 r. do dnia 30 września 1970 r. (studia wyższe), od dnia 1 sierpnia 1967 r. do dnia 31 sierpnia 1967 r. (wcielenie do przeszkolenia wojskowego studentów do Jednostki Wojskowej 2122 r-zem nr: 117/67) oraz od dnia 1 lipca 1970 r. do dnia 30 lipca 1970 r. (odbycie wojskowego szkolenia studentów w Jednostce Wojskowej (...)). Powyższe oznacza zatem, że w sytuacji, gdy funkcjonariusz ma ustalone prawo do emerytury z MSWiA (tak jak ubezpieczony) przy wzięciu pod uwagę konkretnych okresów pełnienia tej służby, to okresów tych nie można już uwzględnić (niejako po raz drugi) przy ustalaniu prawa do „zwykłej” emerytury (tj. emerytury z ZUS). Przywołany przepis art. 5 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ma przy tym jednoznaczną i klarowną treść, w związku z czym jego wykładnia nie może nasuwać jakichkolwiek wątpliwości (por. wyroki Sądu Najwyższego: dnia 22 maja 2012 r., III UK 104/11 oraz z dnia 12 lipca 2012 r., II UK 326/11). Identycznej jego wykładni dokonał także

Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 22 maja 2012 r. (III UK 104/11), wydanym na skutek rozpoznania skargi kasacyjnej w sprawie jaka przed Sądem Okręgowym w Szczecinie toczyła się pod sygnaturą akt VI U 1627/09. W treści uzasadnienia powyższego wyroku, Sąd Najwyższy wskazał bowiem, że jeżeli z tytułu pełnienia służby ubezpieczony nabył prawo do tzw. „emerytury policyjnej”, to zgodnie z omówionym wcześniej art. 5 ust. 2a ustawy emerytalnej okres, w którym wykonywał te prace (pełnił służbę), w ogóle nie mógł mu zostać uwzględniony zarówno przy ustalaniu prawa do wnioskowanej emerytury, jak i przy ustalaniu wysokości tego świadczenia. Konsekwencją podzielenia tej argumentacji jest uznanie, że prawidłowa pozostaje w tym zakresie decyzja organu rentowego, dotycząca odmowy ponownego zaliczenia do stażu pracy ubezpieczonego okresu od dnia 1 października 1970 r. do dnia 31 lipca 1990 r.

Odnosząc się natomiast do okresu studiów od dnia 1 sierpnia 1967 r. do dnia 31 sierpnia 1967 r. oraz od dnia 1 lipca 1970 r. do dnia 30 lipca 1970 r., w których ubezpieczony odbywał przeszkolenie wojskowe w Jednostce Wojskowej (...), r-zem nr: 117/67 oraz w Jednostce Wojskowej (...), to wskazać należy, że jak wynika z zaświadczenia wystawionego przez Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. z dnia 15 września 2017 r. okresy te zostały zaliczone do stażu pracy przy ustalaniu prawa do emerytury policyjnej. W tym zakresie należy przywołać wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2012 r. (II UK 326/11), w którym Sąd ten sformułował jednoznaczną tezę, wedle której żądanie zaliczenia okresu służby wojskowej przy ustalaniu prawa do świadczenia emerytalnego z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie ma żadnych podstaw prawnych. Teza ta (jak zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu swego orzeczenia) odnosi się do każdego innego funkcjonariusza (w tym policyjnego), który ma już ustalone prawo do świadczenia z odrębnej ustawy zaopatrzeniowej i w ramach tego prawa okres ten został już skonsumowany. Co istotne, tezy zawarte w tym wyroku obejmowały już zmiany w przepisach dokonane w ustawie o emeryturach i rentach z FUS z dniem 1 marca 2009 r. Jak już zostało wskazane powyżej, przepis art. 5 ust 2a ww. ustawy, stanowi, że przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości, okresów o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i pkt 6 lit. a-e i g, nie uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości, jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2 - tak jak wnioskodawca, albowiem okres pełnienia służby wojskowej jest wymieniony, jako okres składkowy w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy. Wobec powyższego brak jest podstaw prawnych do wliczenia okresów odbywania przeszkolenia wojskowego w innych formacjach, na które to przeszkolenie ubezpieczony został skierowany w trakcie odbywania studiów wyższych, ponownie przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalnych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonego J. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 27 października 2017 r., znak: (...), o czym orzekł w sentencji wyroku.

Zarządzenie: Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć odwołującemu.